

GERMANOR

BUTLLETI D'INFORMACIO

BESALU I COMARCA

Besalú 30 Gener de 1.972

EXEMPLAR nº 10

L'adolescència no és pas "l'edat beneïta",
és l'edat meravellosa en què Déu, per les lleis
de la naturalesa, posa en el cos i en el cor del
jove una crida profunda cap a un altre cos i cap
un altre cor.

Michel Quoist

DIVAGACIONS: Els fills perduts

Fa pocs dies, assistia al casament, d'una amiga meva, en un poblet de l'Empordà. Un cop ja entaulats, enmig del rebombori acostumat, vaig preguntar a la mare de la meva amiga, que "com li provava..." Em respongué que malament, que "ara ja he perdut la filla", que... La vaig deixar desconsolada, doncs els meus arguments per convèncer-la de què no era ben bé aixís, foren inútils. Ella "havia perdut la filla."

Els meus arguments, dels quals evidentment, no més poguer dir dos o tres a la mare, doncs l'ambient no recomanava allargar-se massa, son aquets:

Quan diem "he perdut" una cosa, vol dir que aquella cosa es meva! "Perdre" una filla o un fill, voldrà dir que aquesta filla o fill és meu. I aquest és, al meu entendre, l'error. Un fill, una filla no són meus, ni de la meva dona, ni de tots dos. No es "nostre", vaja. Per tant no el podem perdre.

¿De què és doncs? Es d'ell mateix. El fill, la filla son amos de sí mateixos. No tenen cap amo. Ells estan destinats a créixer, a fer la seva via. Pensar altrament es buscar-se complicacions inútils.

En un matrimoni en que els esposos s'estimin verdaderament, el marit ha d'estar per la muller i aquesta pel marit. Res més.

L'atenció envers els fill ha de ser gran. !Qui en dubta! Però sense estimar-los de la mateixa manera que estimem al marit o a la dona. El marit, la muller es posseeixen mutuament. Ja hem dit que no es "posseeix" mai un fill.

Altrament convertim els infants en joguets que fan el que volen els pares, en un entreteniment per gent que s'avorreix i no té res millor per fer que marejar continuament a la mainada: "Nen, fes aixó!" "¡No! Això no ho toquis!" "Això no ho facis aixís, fes-ho de aquesta altra manera" Llavors el nen o la nena és un objecta de la casa. Fa el que volem, el que nosaltres manem. Som els amos.

I, clar, quan aquest joguet comenci a contestar, a tenir independència, idees pròpies, quedarem preocupats... i quan es cassi ens posarem tristos perquè el "perdrem".

Si trobo aquella amable senyora, potser li diré tot aixó. Dubto, però, que quedi tranquilitzada.....

Josep Varela

INTERVIU

En Miquel Roura, President del nostre C.D. Besalú, es brinda a aquesta entrevista. Ell ha estat, el que dirigia aquesta penya d'amics, que han fet possible que per la pròxima temporada el nostre equip representetiu, militi a la Regional. Tot un èxit!

Si no recordo malament, quan varen fer-se càrrec del futbol, la seva ambició era portar-lo allà, on per mèrits propis, han aconseguit. Està joiós, i vol que comuniqui que la seva alegria es la de tots els companys de Junta. A més d'ell, davant hi està el Vice President, en Josep Oliveres. S'els nota, quan parlen, que ambicionen mantenir-se en aquesta categoria. Que tots els seus esforços van encaminats a aquest fi. Surten de llurs caps mils projectes per a enlaira el nostre futbol.

- Bé, Miquel, el fi ambicionat quan vàreu agafar les regnes del Club, ha estat complert. Esteu orgullosos, i motiu teniu. Però a aquesta alegria s'ha vist empenyada per qualcom?
- Si t'he de ser sincer l'única companyia que he tingut ha estat la dels companys de Junta. Ells han estat el suport, tan necessari per a la bona marxa de tota societat, encara que aquesta sigui esportiva.
- Però crec que aquest motiu d'orgull, no és exclusiu de vosaltres (encara que en sigueu els més interessats), sino de tot el poble. ¿Heu rebut les felicitacions a aquest fi?
- Oficialment no m'han dit res, però sí particularment.
Es d'agrair, encara que hagi estat d'una manera familiar, aquest volguer estar al vostre costat el nostre municipi
- Tant tu, com els teus companys, sou gent jove i nova que impel·lits per una afició us llençàveu a l'aventura d'aixecar uns ànims caiguts. Avui, l'afició està al vostre costat, o creus que no ha respost tal com es mereixis la marxa de l'equip?
- Particularment crec que els aficionats varen estar al costat dels jugadors en un partit clau. Va ser el desplaçament al camp del Coma i Cros. Estic segur que ningú de la Junta tenia previst aquest desplaçament nombrós d'aficionats. Però en els partits, tan com després, no hi teniem aquella assistència que l'equip mereixis.
- Una de les coses, si no vaig mal informat, que uns han criticat es l'absència del juvenils en el campionat provincial. ¿Hi havia algun motiu?

- Sabem que hem estat jutjats, pero si vols que et digui la veritat varem estimar millor, sacrificar per un any els juvenils i integrar alguns d'ells al primer equip. A més, on eren els jugadors en edat juvenil per fer l'equip?
- Però, aquesta vostra actitud, penseu mantenir-la en la próxima temporada?
- No! Primer perque creiem del tot imprescindible que el jugador en aquesta edat vagi adquirint aquella força i tècnica, que sols els partits de competició donen. Segonament, perque contem amb infantils que passen de l'edat i que forçosament han d'anar a la categoria juvenil. Endemés, pensem integrar en aquest equip aquells, que puguin servir-nos, de dintre la comarca.
- Una de les coses que sento curiositat, ja que es flor de per tot, es si heu contat amn l'ajuda de les industries de la nostra Vila ¿Heu tingut aquesta ajuda del tot imprescindible, per el sosteniment de l'equip?
- No!
- Vol dir aixó, que fins ara, tota la força l'heu mantingut vosaltres. Que entre tots ho heu fet tot. Des de la part economica, fins la part esportiva
- Sí, pero cal subratllar que a partir de la próxima temporada hi ha hagut qui s'ha brindat a ajudar-nos. I he quedat sospres!
- ¿Amb aixó vens a suposar que aquesta ajuda que ja t'han ofert ve de qui no l'esperaves?
- Si!
 Hem d'esperar, doncs, que per la próxima llig a els industrials de la nostra població, donguin un cop de mà d'aquets que amb il.lusió donen temps i també diners, per el futbol.

- Una de les coses que es respira entre els aficionats, és de si per l'any vinent, tindreu la mateixa "plantilla" o bé penseu reforçar-la
- Amb aixó hem donat plena autonomia a l'entrenador, pero de comú acord, estem ja buscant un parell de jugadors per a potenciar l'equip. Cosa que a no dubtar, farem ja com assaig en el proper torneig. Torneig que ens servira per anar preparant i acoplant els onze per a la Regional.

No hi ha dubte que aquest parell de membres de la Junta viuen el futbol, i que el que volen es fer del Club una cosa de tots. Cal doncs que tots els aficionats col.laborin a aquesta noble ambició.

CARTA AL CEL

Se que arribarà a tu.....No sé com.No hi posaré segell, ni la tancaré en un sobre,ni la tiraré dins la boca sempre oberta d'una bústia de correus.Cap carter te l'entregarà....., pero sé que arribarà a tu i que la pendràs amb aquell afecta que ens tenies acostumats quan estaves entre nosaltres.

A en
RAMON SALA I LLADO

EL CEL

Ara farà un any(ja ho saps,Ramon,nosaltres encara ho hem de contar així)que vares agafar el tren de l'Eternitat i vares prendre el camí de l'Infinit.Vares deixar-nos. Tant que t'hem trobat a faltar desde llavors!...No cal que em refereixi a la teva família,doncs més bé que jo saps que qualsevol de les seves obres,pensaments i paraules,son actes ininterromputs de comunió amb tú.

Vull parlar-te de Besalú,dels teus amics,companys i fins i tot dels que res tenien a veure amb tu,pero que t'han plorat i t'enyoren.De qui no puc parlar-te son dels teus enemics,ja que(ditxós qui ho pot dir)no en tenies cap.

Malgrat la teva partida,Ramon,el món ha continuat donant voltes,el sol s'ha aixecat cada dia i l'any ha passat com sempre depressa,molt depressa,encara que no el suficient com per no tenir temps de carregar-so de fets que,si bé uns han sigut aconteixements,els altres no han passat d'una rutina tradicional:

Els de caramelles varen sortir a cantar,va celebrar-se la festa dels Dolors,estrenàrem piscina,la Bisbal i la Selvatana varen amenitzar la festa major,els del futbol han quedat campions,els Tres Reis de l'Orient han tornat a fer somriure a Déu en l'esguart de molts infants i el cafè ha continuat obrint les portes cada dia.

Pero no t'explico aixó només per donar-te un resum d'activitats;no tindria sentit;t'ho explico perquè

vull que sàpigues que tots aquets estaments i tota la gent que els integra, t'han recordat en nombrosos i diversos moments del seu funcionament.

Tu eres, ajudaves i alegraves a pertot: El que sortia amb un porró de vi novell, tot just acabat d'estrenar de la bota, pels cantaires de caramelles, el que col·laborava a l'organització de les festes del poble, el que estava a la taquilla venent entrades, el que deixava la casa per vestir i desvestir-se els músics i els pallassos, el que engrescava l'anada a esperar als Reis, el que feia broma en el café, el que animava a l'equip, bufés d'on bufés el vent, el que procurava fer sortir un raig de llum a qui tenia el dia ennuvolat i el que canviava un mot gruixut per una flor.

La cançó diu: "Trobarem a faltar el teu somriure"... De veritat, com que l'hem trobat a faltar! Les millors paraules per descriure-ho no les trobo sinó en la continuació de l'estrofa: "... Però el record de la vall on vas viurer, no l'esborra la pols del camí."

Haig de plegar, Ramon, per nosaltres el temps i l'espai encara són breus. Dóna records de part de tots els que esperem a tots els qui ja heu arribat, a tots; pero en especial a en Josep, a en Joan, a l'altre Josep i a en Joaquim. No poso els cognoms, tant se val, tu saps qui vull dir: "Espigues que com tu (no ho comprenc) varen ser segades quan encara no havien tingut temps de rossejar".

Tampoc firmo, per què fer-ho?.....si estic expressant un sentiment general, per què consignar-hi un sol nom?

Aquesta nit, mirant al cel, he vist per un moment lluir més fort un estel.....No sé si han sigut figuracions meves, pero l'he vist lluir més fort.....Tal vegada ens has enviat el resplandor del teu somriure.

CENTRE EXCURSIONISTA BESALU

ACTIVITATS PER ELS PROPERS MESOS

GENER :

Dia 30.-- EXCURSIO AL BASSAGODA

Sortida a les 6 mati.

Vocal: Fidel Balés

FEBRER :

Dia 6.-- ESQUIAR A LA MOLINA

Sortida a les 5 del mati

Vocal: Roser Busquets

MARC :

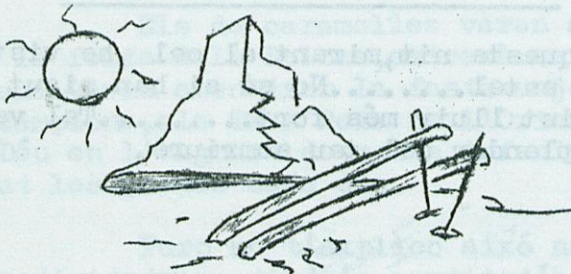
Dia 4/5.-- RECOLLIDA DEL IV PESSEBRE AL
COMA NEGRA

Vocal: Joan Grébol

SORTIDES: Dia 4, a les 5 de la tarda

Dia 5, a les 5 del mati

ACTIVITATS PER ELS PROPERS MESOS--ACTIVITATS--ACTIVITATS--

HOMES IL·LUSTRES DE BESALU

Amb aquest títol s'obre un altre capítol de la Història de la nostra vila. En ell es resumiran els detalls interessants de la vida dels fills més famosos, per un rigorós ordre alfabètic.

P. Jaume Albert. - Nasquè el dia 26 d'agost del 1591. Fou admès a la Companyia de Jesús l'any 1607. Ensenyà Filosofia i Teologia a Calataiud. L'Odre el nomenà Rector dels Col·legis a Osca i Gandia, on morí el 26 d'agost del 1638. Les obres més conegudes són: "Circuncisión de las comedias", "Carta a la provincia de Aragón sobre la muerte del P. José Calatayud" y algunes poesies i sermons.

D. Pere Bosch Labrús. - Nasquè l'any 1827. De professió industrial. Fou eminent economista diputat en Corts; un dels més entusiastes de la causa proteccionista i president del "Fomento de la Producción Nacional" a Barcelona, de quina entitat havia estat un dels fundadors.

Josep Mª Bassols
(Dels arxius)

A H I R

L'home i els fills de la Sila treballaven i ella quedava a casa per fer el menjar i les altres tasques pròpies d'una llar; però com li sobrava temps (els seus fills ja eren grans) es va engiponar per aguanyar algun dineró per tal de contribuir al millor benestar de la família i va establir una "costura de caganers".

La casa on vivís la Sila (en un carrer prop de la plaça i de no excessiu tràfic) degut a un desnivell del terreny, després d'uns esgraons que calia baixar per entrar-hi, feia com una mena de placeta on ella col·locava uns bancs que a més de servir per a seure, servien de tanca per a que els ninets, que li portaven a guardar, no poguessin escapar fàcilment. I a ella confiaven, els botiguers i els que treballaven a les fàbriques, llurs infants petits (a l'escola no els admètien) perquè cuidés dels mateixos durant les hores de treball.

I era bonic de veure aquell estol de mainada: uns assentats, altres arrossegant-se per terra, altres endormiscats..... mentre la Sila entrava i sortia de la casa per a enllestir el dinar o fer qualche feina. I quan era hora de donar-los-hi la mossada que cada un tenia dins una bossa (a mig matí o a mitja tarda) ella donava a cada u el seu i llavors regnaven uns moments de pau perquè tots tenien feina a menjar el que els donaven... i fins algun de més petitó i poc traçut arribava a empastifar-se la ~~cana~~ ~~de~~ xocolata.... i ella cuidava de netejar-lo-hi amb un drap moll per tal que les mosques enllaminades per la dolçor no amoïnassin massa aquells angelets de Déu...!

A vegades també hi havia algun que li escapava el pipí o la caca i la Sila tota falaguera (alguna vegada també mal-humorada) els posava nets momentàniament, perquè tot seguit tornaven a embrutar-se i arrossegat-se per terra.

El més empipador era quan plovia, car llavors els havia d'arraular sota una mena de porxo, on justet hi cabien, i esperar el migdia o el cap-tard que els anessin a buscar... i les hores es feien llargues..... no s'acabaven mai.....

I així el dilluns, el dimarts i tots els dies de la setmana, menys el diumenge que per la Sila era el dia de pau!

A V I I

Del rellotge de la vila sonen acompassades les nou del matí. L'activitat laboral ja es nota gairebé arreu... pels carrers van passant grups de ninets que s'adrecen al parvulari.

L'escola té les portes obertes de bat a bat i dues senyoretetes (parvulistes) agençades amb una blanquíssima bata, esperen al llindar aquells grupets d'infants que es dirigeixen vers elles com els pollets quan segueixen el cloc-cloc amorós de la lloca: Bon dia senyoreta...! Senyoreta la Nuri em ve a pegar...! Senyoreta avui porto pa i confitura...!, i així, quan arriben, cada un fa la seva exclamació amb veueta prima i mig enrebessant-se.... I elles per a tots tenen una paraula manyaga o un dolç somriure que els capta l'afecte d'aquell es stol d'angelets.....!!!

I quan són dintre l'aula (d'amples finestres) o en el pati, fa goig de veure amb quina alegria segueixen els jocs que els ensenyen les seves senyoretetes.... perquè és tot jugant, són pàrvuls (caganers que deien avans), que aprenen alguna cosa, alligonats per aquelles parvulistes gracioses i simpàtiques, que de la seva professió en fan un veritable culte a la humanitat infantil, que és la més noble i pura que existeix en el món.

Per alguna cosa el MESTRE digué: "Deixeu que els infants vinguin a MI."

M. Gratacós.

HIVERN

Ara el sol és més feble que mai.

La fredor s'ha fet mestressa de l'aire.

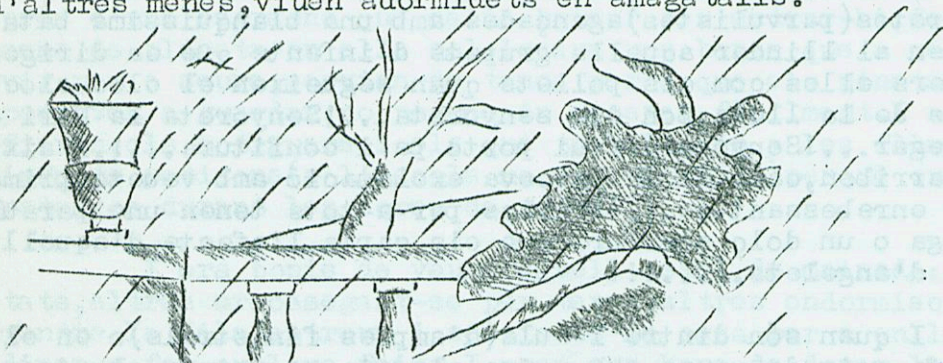
Som a l'hivern.

Les muntanyes altes i els camps de les contrades més fredes, són blancs de neu i tenen les aigües glaçades.

Pertot, hi ha, almenys, ben sovint, l'assot de la pluja i del vent geladors.

Gairebé tots els arbres tenen les branques completament nues. Als camps, no hi ha sinó els rostolls pelats.

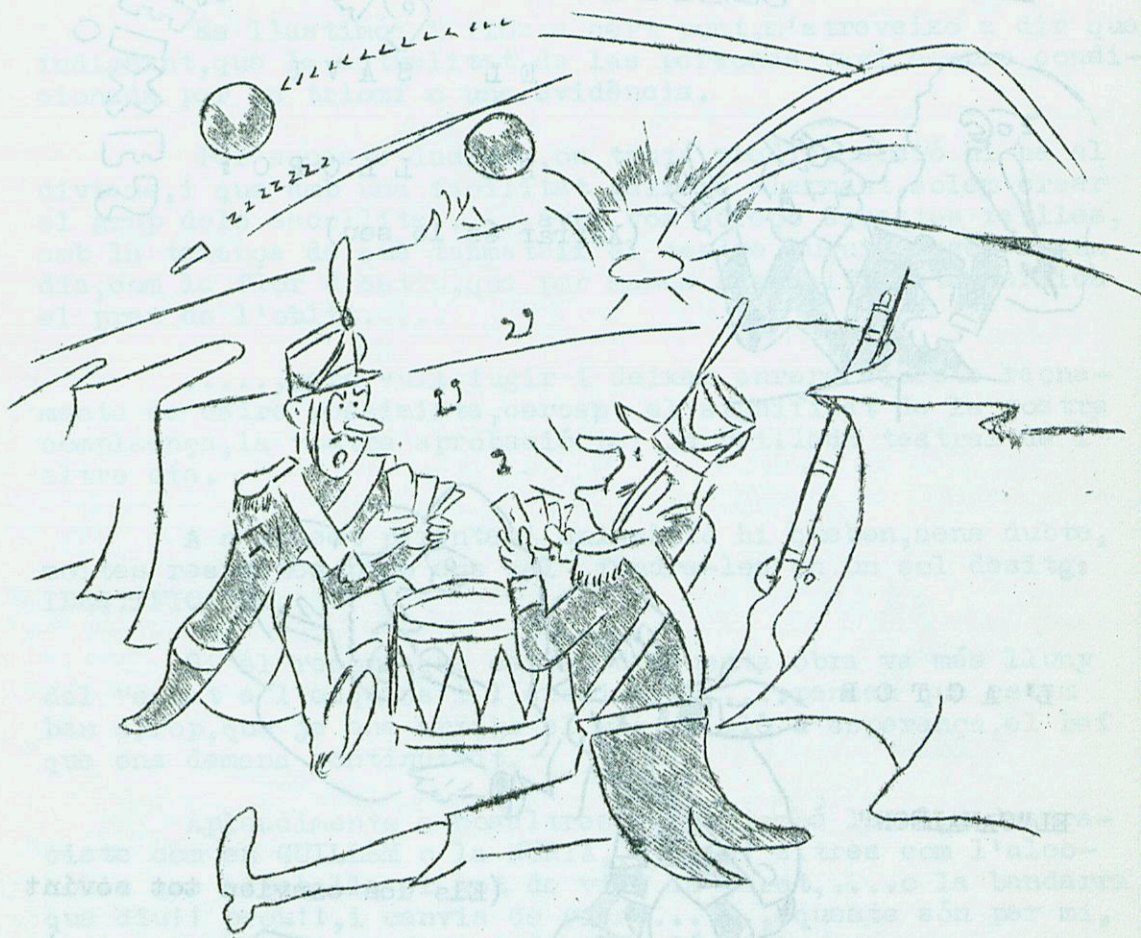
Els pocs insectes que resten vius i molts d'animals d'altres menes, viuen adormidets en amagatalls.

Força ocells, també han desaparegut d'entre nosaltres. La fredor i la manca dels aliments que ells necessiten, els han fets emigrar o morir. Només, de tant en tant, es deixa veure algun pardalet o algun altre ocelló escadusser que ve a prop de les cases a cercar engrunes per anar conservant la seva vida. Diríeu que gairebé tota la natura és morta.

Però, gràcies a Déu, la freda buidor i la quietud d'ara, no volen dir una gran mort sinó un gran repòs.

Aviat, a la primavera, el bon sol tornarà a escalfar, i, novament, la terra s'omplirà de verdor, de flors i de tràfec d'animallets, i d'aire, de cants i de volades.

Dei DEIXA DE XIULA.

DONCS NO SÊ SI SON BOMBES O TU

QINQ ANIMALS PREFERIXES

EL SAVI

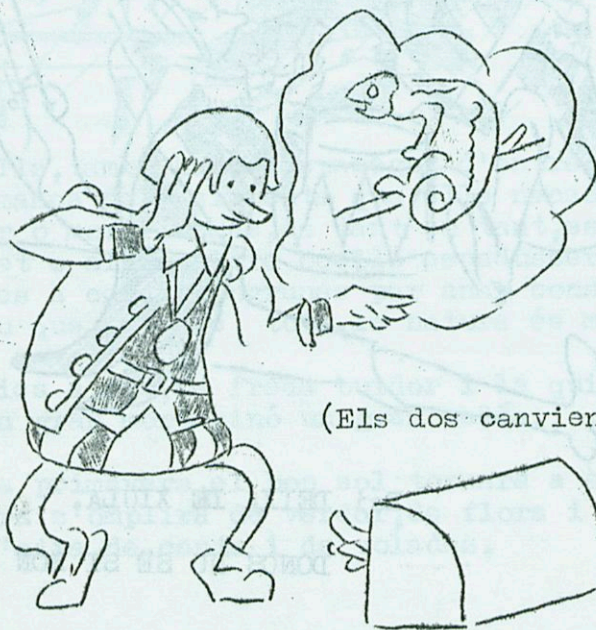
EL LLORO:

(Xerrar és lo seu)

L'ACTOR

EL "CAMALEON"

(Els dos canvien tot sovint
d'aspecte)

TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--

Es llastimós i fins a cert punt, m'atreveixo a dir que indignant, que la actualitat de les persones vagi sempre condicionada per un triomf o una evidència.

Per aquests indrets, on tanta predisposició hi ha al divisme, i que amb una facilitat gairebé alarmant, solem crear el grup dels escollits,, avui vos adreço aquestes ratlles, amb la temença de què tanmateix el teatre, pugui ésser algun dia, com la flor d'estiu, que per manca d'escalf, resta marfida al prat de l'oblit.....

....., pero vull fugir i deixar enrera aquests raonaments de caire pessimista, cercant el significat de la vostra complaença, la vostra aprobació per la vetllada teatral de l'altre dia.

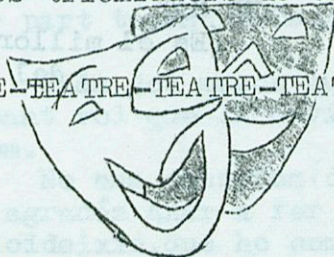
A n'aquest parentesi enigmàtic hi queben, sens dubte, moltes respostes, pero ens cal fondre-les en un sol desitg: IDENTIFICACIO.

Si el record que serveu d'aquesta obra va més lluny del "copet a l'esquena i l'encaixada",penseu que estem ben aprop, que ja ens arriba el vostre alè d'esperança, el baf que ens demana continuïtat.

Aplaudiments a nosaltres, doneu també la mà, a desgraciats com en GUILLEM o la NURIA,, a d'altres com l'alcohòlic que estabella el got de vi a la paret,o la bandararra que diu!! prou!!, i canvia de vida....., aquests són per mi, els veritables triomfadors de cada dia.

XAVIER ROCA.--

TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--TEA TRE--

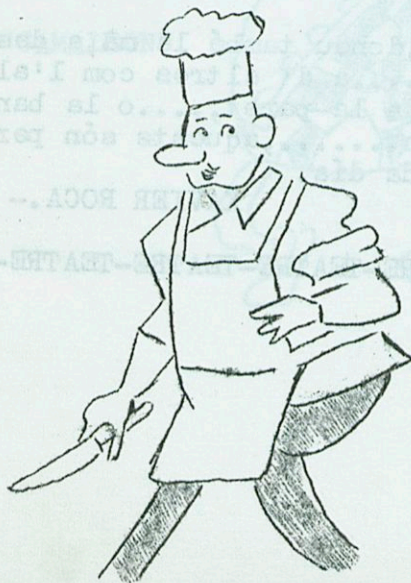
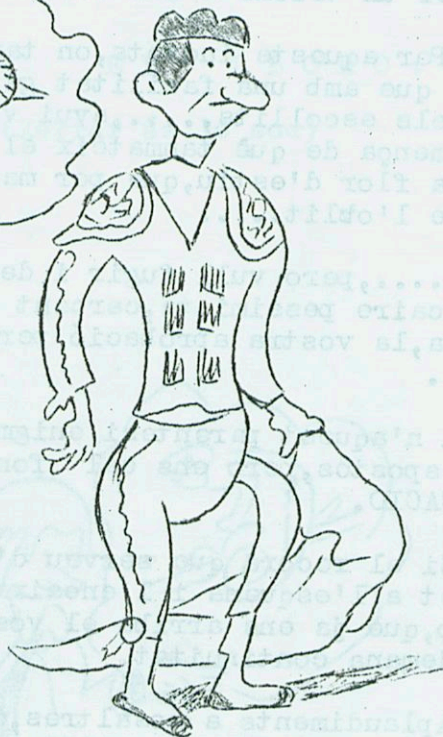
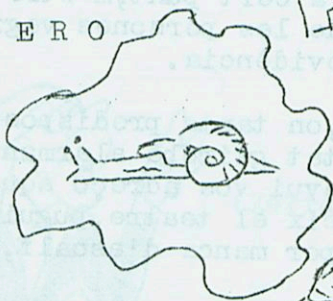
QUINS

ANIMALS PREFERIDES

EL TORERO

EL CARGOL

(Les seves
banyes son
inofensives)

EL CUINER

EL GAT

(Es el millor suplement
del conill)

II.-Continuant amb la història de l'excursionisme a Catalunya, que comencarem la xerrada passada, avui fixarem la nostra atenció a les primeres ascensions fetes al més importants pics de la nostra geografia.

1895.-Lluís Maria Vidal, Cèsar A. Torras i un grup d'amics pugem a la Pica d'Estats (3.141 mts), el cim més alt de Catalunya per la via normal dels colls de Sotlle i Riufret i l'any següent el primer vencia el cim per la paret sur.

En 1889 i el 1900, Mitjans, Ceferí Rocafort i Juli Soler, recorren el Pallars, la Ribagorça, la Vall d'Aran i la Maladeta. Mn. Jaume Oliveras, visita el Pirineu Central fent ascensions pel massís de les Tres Sorores i prosseguint per la Vall d'Ordesa i Bielsa.

La primera ascensió a l'Aneto (cim capdal dels Pirineus, que no està políticament enquadrat a Catalunya, geogràficament es pot considerar com si ho fos) fou realitzada el 1842 per Platon de Txihatxeff, antic oficial rus i Albert de Franquville botànic francès, pel camí normal.

Ja a l'era de l'alpinisme Mossen Jaume Oliveres el pujà per la cara nor-Oest i descendeix per l'loràsE (era el 1906); el 1908 el mateix gran excursionista escalador, fa l'Encantat gran i el 1911 l'Encantat petit, molt més difícil que el primer, en una primera nacional solitari.

Continuarem el proper mes, si Déu palu.-

Ens cal dir que:

Molts dels nostres lectors no saben la situació geogràfica dels pics ressenyats en la xerrada, per fer-se una idea els direm que es troben al nord de la província de Lleida, la major part tocant a Osca (valls d'Aran i Bohi)

Cada dos mesos surt el butlletí del Centre si algun simpatitzant vol que li enviem ens ho digui i amb molt de gust li enviarem.

No ens cansarem de repetir que voldriem, socis actius, que els agrades anar a fer excursions, preguem a tots i a totes que es dicideixin, que ho comuniquin a qualsevol membre de la Junta.

Endavant i amunt.-Vos esperem.

FUTBOL INFANTIL

Amistosos:

C.D.Besalú 4 C.F.Rosas 2
C.F.Rosas 2 C.D.Besalú 4

CAMPIONAT D'ESPANYA:

C.D.Besalú 11 C.F.San ^Esteva 0
C.D.Besalú 7 C.F.San Jaume 1
OJE Las Presas 1 C.D.Besalú 3

Vos parlarem del partit més interessant: C.D.Besalú-San Jaume ja que es presentava molt igualat, doncs el S.Jaume venia amb tot l'equip.

Comença el contrari amb bons contratacs, però el Besalú, més reposat, es va fer amo del centre del camp, llençant-se una vegada i altre cap a la porteria contraria i fent que la pilota ho entrés fins a set vegades. Bona diferència de gols!

Esperem que continui la bona "ratxa" de victòries i el que es millor amb joc i deportivitat per part de tots els components de l'equip, els quals des d'aquí felicitem.

HUMOR

-Si compro un quilo de carn i el divideixo en vuit parts iguals, quin pes tindrà cada una?

-Un octau de quilo.

-Molt bé, Miliu, però si el divideixo en cent parts iguals, que resultarà?

-Unes mandonguilles, senyor.

-A veure si saps, Miliu, la diferència que hi ha entre una serp i un abric de pells?

-En que la serp és un animal que canvia de pell i l'abric és una pell que canvia d'animal si te'l deixes al café.

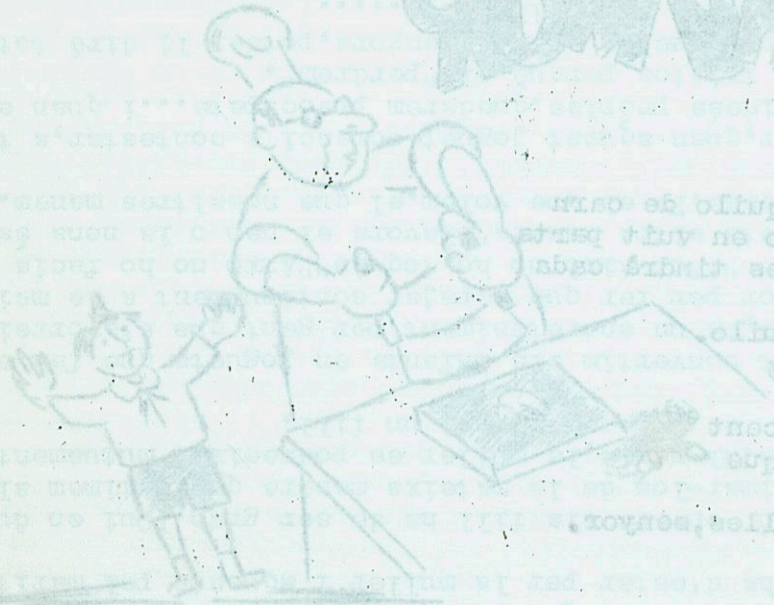
-Coneix el Bartomeu, vosté?

-Aquell que mai no paga les factures?

-Jo sento que ella crida: "Quina creu la meva!", i ell li contestà: "Quina cara la teva!"

WAWAW

HORARIS DE MISSES:

Dissabtes, a les 7'30 vespre
Diumenge, 7'30, 9 i 11 del mati

